

[Poul Møller.]

uvejr og de samme tilpasningsvanskeligheder for industri, håndværk og producerende erhverv her i landet. Men til gengæld ligger der også muligheder for dansk initiativ ved en ekspansion på det europæiske kontinent. Imidlertid er en drøftelse af disse problemer jo temmelig omsonst, hvis der rent faktisk ikke er nogen mulighed for at betrede denne vej. Officielt ved jeg vel, at de seks står åben også for os ifølge Romtraktatens ordlyd; men gælder det også reelt, vil det være forbundet med uoverstigelige vanskeligheder at få Romtraktaten ændret og få sådanne ændringer ratificeret i de forskellige medlemslande, at en syvende stat kan optages. Herom vil jeg gerne udbede mig regeringens redegørelse.

Dette er værd for os at vide, for at vi overhovedet frit kan bedømme, om Danmark skal foretage realitetsovervejelser med hensyn til tilslutningen til de seks. Tiden er jo ikke inde præcis i dag til at træffe nogen afgørelse, men mit parti tillægger det overvældende betydning, at vi i de nærmeste, de allerførste måneder giver os til at overveje disse problemer reelt.

Samtidig er det af afgørende betydning, at vi indretter os på en erhvervspolitisk linje, som gør det muligt for os at møde den kommende tids vanskeligheder. Ligegyldigt hvad vi vælger, og ligegyldigt om vi går ind i den ene eller den anden union eller fællesmarked, eller om vi bliver udenfor, vil det europæiske samarbejde, der allerede er indledt, påbegyndt syd for vor grænse, medføre en skarp konkurrence, hårde vilkår for dem, der skal investere, producere og beskæftige.

For os at se er det aldeles nødvendigt, at vi på denne baggrund holder vort omkostningsniveau nede. Pristallet har nu igen spillet kispus med vor økonomiske stabilitet, først og fremmest fordi vi aldrig har formået at overbevise flertallet i det høje ting om, at de offentlige udgifter og skatterne må holdes således nede, at skatterne ikke år efter år presser omkostningerne i erhvervslivet i vejret. Det må være muligt at føre en skattepolitik, som holder omkostningerne nede, og som fremmer arbejdslysten, initiativet og risikovilligheden. Jeg kan her pege på den linje, som ligger i oppositionens skattereforforslag; ikke

mindst på den europæiske baggrund er det nødvendigt at følge denne vej. Vi må også gøre det, fordi vi om nogle uger står over for gennemførelsen af en kortere arbejdstid. Hvis dette eksperiment ikke skal resultere i ringere konkurrencevilkår, må der føres en ganske anderledes håndfast omkostningspolitik.

Jeg kan ikke undlade at beklage den toldpolitik, regeringen har ført i indeværende samling på denne europæiske baggrund. Det forekommer mig, at man her har forsømt en oplagt lejlighed til at lene luften en kende for dansk beskæftigelse i en særdeles vanskelig overgangstid. Skal nedtrappingen af danske toldsatsler ske fra det nu fastlagte niveau, beklager jeg oprigtigt den danske arbejder, for det er ham, der bliver ramt, når restriktionerne skal væk og toldsatslerne nedtrappes. I markedsdannelserne hviler risikoen nemlig tungest på de svageste, og en erhvervs politik, som luner vilkårene for produktionen, luner for arbejderne langt mere end for kapitalisterne. Det er derfor også arbejderne, der stærkest vil blive ramt, hvis ikke vi sikrer os et dumpingværn. Skal vi ind i en skærpet konkurrence på det europæiske eller det nordiske marked, er der ingen grund til, at vi samtidig skal tage imod den dumping, som møder os fra andre markeder. Fra Japan indførte vi i 1958 for 136 mill. kr. varer, men til Japan udførte vi kun for 16½ mill. kr. varer. Vi har en skrækkelig skæv handel med andre lande, med Brasilien, med Argentina, og jeg tror simpelt hen ikke, vi kan forsvare en sådan handelspolitik i den kommende tid. Vi må, samtidig med at vi gør vore erhverv indstillet på at tage den skærpede konkurrence, gøre dem indstillet på, at de må leve op til den fri konkurrence på det europæiske marked, også sætte dem i stand til at klare vilkårene; ellers vil det gå os ilde.

Til slut vil jeg understrege, at vi beklager, at regeringen ikke forleden fortalte os noget som helst om, hvad den vil. Vi mener ikke, at vi herhjemme fortsat kan udskyde drøftelserne om, hvad vi skal gøre, hvis forhandlingerne om frihandelsområdet bryder sammen. Vi mener tværtimod, at man med den dybeste beklagelse må indstille sig på, at dette er sket, og at vi derfor fordomsfrit og nøgternt må overveje, hvad